

KÜTAHYA AĞİZÖREN HİTİT İSKELETLERİİNİN PALEOANTROPOLOJİK ANALİZİ VE TUNÇ ÇAĞI ANADOLU HALKLARI ARASINDAKİ YERİ

Ayşen AÇIKKOL, Hakan YILMAZ, İsmail BAYKARA,
Serkan ŞAHİN*

ÖZET

Ağızören Nekropolü, Kütahya İlinde, Merkeze bağlı Ağızören Köyü'nde yer almaktadır. Nekropol Büyüktepe Höyükünün 500 metre doğusunda yer almaktadır. Bu alanda, 2000 yılında, başkanlığını Müze Müdürü Arkeolog Metin Türkmen'in yaptığı bir kurtarma kazısı gerçekleştirilmiştir. Burada elde edilen buluntular, nekropolün Eski Hitit Döneminde (Orta Tunç Çağ) kullanılmış olduğunu göstermiştir. Anadolu'da Orta Tunç Çağ-MÖ 2000-1500 (ya da MÖ 1900-1400) yılları arasına tarihlendirilir ve bu dönem, Anadolu'ya yörenlik istila ve göçler nedeniyle etrafi surlarla çevrili çok sayıda yerleşme ile karakterizedir. Bu yerleşmeler, birer kent-devlet niteligidir iken, yaklaşık olarak MÖ 1600'lere siyasi birliği sağlayan Hititler, başkenti Hattuşa olan Hitit Devletini kurmuşlardır. Eski Hitit Döneminde, Anadolu'da yarımadanın güneyinde çok krallığın var olduğu arkeolojik çalışmalarla ortaya konmuştur. Hitit Uygarlığı üzerine değerli çalışmaları olan Akurgal, Eski Krallık Dönemini MÖ 1660-1460 yılları arasına tarihlemektedir (Akurgal, 2000). Kazıda çıkarılan iskeletler, incelenmek üzere Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Paleoantropoloji Laboratuvarına teslim edilmiştir. Laboratuarda temizlenip onarılan kemikler, daha sonra paleoantropolojik açıdan ele alınmıştır. Önce erkeklerin cinsiyet ve yaş tayini yapılmıştır. Bu çalışmaya göre Ağızören iskelet topluluğu 18 bireyden oluşmaktadır. İncelenen iskeletler arasında bebeklere ait hiçbir kalıntı bulunamamıştır. Yaş gruplarına göre dağılımı yapıldığında, populasyonun 1 çocuk,

* Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Antropoloji Bölümü, Anabilim Dalı, 06100, Sıhhiye, Ankara.

1 yaşlı erkek, 13 yaşlı erkek, 17 yaşlı erkek ve 2 cinsiyeti belirlemeyen bireyden oluşan 10 adet kemikten oluşan, bireylere ait kemikler paleoantropolojik metodu uygulanmıştır (Olivier, 1969; Bass, 1995) metrik ayırdan incelemiştir. Kadın Endisi besaplanaklı bir erkeğin kafatası dolikostefalidir ve bu türde Narin Akdeniz halkının özelliliklerini göstermektedir. 2 kadında besaplana bilen Nasal Endisi degeri, bu kadınlardan orta genişlikte beruna sahip oldıklarını göstermiştir (Bass, 1995). Aynı kadınlarla ait Orbital Endis degerleri, bireylerin orta genişlikte göz çukurlarına sahip olacaklarını işaret etmektedir (Bass, 1995). Bireylete ait posteriorial kalıntılarından femur kemigine ait Küllervilik, Plastrik ve Platyneric Endisleri; tibia kemiginden Ctenial Endis ve Ortal Endisleri; humerus kemiginden Diyafizyal Endis ve Küllervilik Endisleri hesaplamıştır. Plastrik Endis degerlerine göre hem kadın hem de erkekler, çok yaşlı bir proximal femura, Ctenial Endis degerine göre foremen nutritivum hizasında geniş bir tibia gövdesine sahiptürler. Humerus Diyafizyal Endis degerine göre Ağuzaon kadın ve erkeklerinde humerus gövdesi yaşlı deşti, yuvarlaktır. Morfolojinin belirlenmesine yönelik, calısmalarдан sonra, bireylere tabanlı boyan hesaplanmıştır (Pearson, 1899; Trotter-Geser, 1952; Seçer, 2000). Buun göre kadınlardaki tabanlı boy uzunluğu Pearson'a göre 153 cm, Sağır'a göre 156,5 cm, Trotter-Geser'e göre 156,7 cm'dir. Erkeklerdeki tabanlı boy uzunluğu ise Pearson'a göre 164,6 cm, Sağır'a göre 168 cm, Trotter-Geser'e göre 168,3 cm olarak belirt edilmiştir. Ağzorun bireyleri paleopatolojik açıdan da ele alınmıştır. Bu çalışmada Ortostar ve Putschar ile Brothwell'in tanımlanarak kullanılan, populasyonda kalıcı çırğık, periostitis, osteoartritis, perthes hastalığı gibi rahnostiklerin varlığı探讨 olmuştur. Buralar arasında perthes hastalığı, boyük öreninde kalıtma bağlanması olmuştur. Son olarak, elde edilen veriler, farklı astımucular tarafından inceleen diğer eski Anadolu insanların ile karşılaştırılmıştır. Ancak Ağuzaen bireylerinin sayıca az olması nedeniyle, karşılaştırma bedensel seviyesi vermemiştir. Ancak, bu çalışmada Ağuzaen insanların eski Anadolu halkları arasında yarı belirlenmiştir.

Anahat kelimeler: İkkelet, Hitler, paleodemografi, metrik analiz, paleopatoloji.

THE PALEOANTHROPOLOGICAL ANALYSIS OF KUTAHYA AGIZOREN HITTITES SKELETONS AND THE PLACE OF AMONG BRONZE AGE ANATOLIAN POPULATIONS

ABSTRACT

Agizeren Necropolis sites in Village of Agizeren of Central County of City of Kutahya. The Necropolis takes places about in east side of Buyuktepe Tumulus, 500 meters far away from it. In this site, a recovery excavation was performed in year 2000 under the management of Archeologist Metin Turkuzun, the Director of the Kutahya Museum. The remnants discovered in the site proved that the Necropolis was a habitat area in Ancient Hittites Period (Middle Bronze Age). The Middle Bronze Age is dated as BC 2000-1500 (or 1900-1400) in Anatolia and this period is characterized with many settlement places rounded with the water due to invasions and migrations to Anatolia. While these settlements formed as city-states, Hittites that established its political integrity around BC 1600 founded State of Hittites whose capital was Hattusas. It was founded at the end of the archeological excavations that there appeared more than half of a dozen kingdoms in Ancient Hittites Period in Anatolia. Akurgal, having invaluable studies on Hittites Civilization dates the Ancient Kingdom Period as BC 1660- 1460 (Akurgal, 2000).

The skeletons discovered during the excavation were delivered to Paleoanthropology Laboratory of Faculty of Language and History-Geography for analyzing. The bones that were cleaned and processed in the laboratory have been examined in terms of paleoanthropological effects. First of the sexes and ages of the individuals have been detected. According to the respective study the skeleton community composes 18 individuals. There is no trace of baby among the skeletons. When categorized according to their ages, it is understood that the population includes 1 child, 1 young adult, 13 middle aged, 1 old adult and 2 humans whose sexes failed to detect. Of the adults, 10 humans are female and 6 humans are male. After sex and age detection study, the bones of the adults have been metrically examined in accordance with the paleoanthropological methods (Olivier, 1969; Bass, 1995). The crania of a man whose Cranial Index was able to be calculated revealed that it is dolichocephalic and has the specifications of Mediterranean race. The Nasal Index value of 2 women revealed that those women had middle size noses (Bass, 1995). The Orbital Index of the same people points that they had middle size orbitales (Bass, 1995). From the postcranial remnants of the individuals, the Robustness, Plastric and Platymeric Indexes of femur bone, Cnemial Index and Middle Index from tibia bones, Diaphyseal Index and Robustness Indexes from humerus bone were calculated. According to the Plastric Index values, both men and women had very flat proximal femurs and they had a wide tibia body in lineage of foremen nutricium according to the Cnemial Index value. According to the Humerus Diaphyseal

Index values, the humerus body in men and women of Agizören was not flat but rounded. After the studies related with the determination of morphology, the approximate heights of the individuals were calculated (Pearson, 1899; Trotter-Gleser, 1952, Sağır, 2000). The height of the women was 153 cm according to Pearson, 156,5 cm to Sağır and 156,7 to Trotter-Gleser and for the man, it was 164,6 cm according to Pearson, 168 cm to Sağır and 168,3 cm to Trotter-Gleser. The dwellers of Agizören were also examined in terms of paleopathological effect. In this study the definitions of Ortner, Patschar and Brothwell were used. It was detected that the population suffered from hip dislocation, periostitis, osteoarthritis, perthes's diseases. Among them, perthes's disease had mainly rooted to genetic specifications. Lastly, the findings were compared with the people of Ancient Anatolia that were examined by other researchers. However, the comparison did not give the expected result due to the low number of individuals of Agizören. Nevertheless, the place of dwellers of Agizören among the communities of Ancient Anatolia has been determined.

Key words: Skeleton, Hittites, paleodemography, metrical analysis, paleopathology.

GİRİŞ

Ağzören Nekropolü, Kütahya İl'inden 25 km uzaklıkta Merkez Ağzören Köyü'nde, Höyüktepe Höyüğü'nün 500 metre doğusunda yer almaktadır. 1999 yılında, bu alanda büyük bir nekropol alanı olduğu anlaşılmıştır. 08-14.11.2000 tarihleri arasında, başkanlığı Müze Müdürü Metin Türkütün¹ tarafından yürütülen bir kurtarma kazısı yapılmıştır. Bu silre içerisinde 11 mezar açılmış ve mezar hediyelerine dayanılarak nekropol Hittit Dönemine tarihlendirilmiştir. 1 nolu taş sanduka mezarda hoker biçiminde yatırılmış bir birey bulunmuştur. Mezara ölü hediyesi olarak pişmiş topraktan tek kulpu küçük bir testi konmuştur. 2 nolu taş sanduka mezarda hoker pozisyonunda yatılmış iskeletin kafatasının altında yine pişmiş topraktan sepet kulplu küçük bir kase ve mezarın gülney tarafında iki kase tespit edilmiştir. 3 nolu taş sanduka mezarda iki adet iskelet bulunduğu rapor edilmiştir. Bunlardan birinin kafatasının altında kase, iskeletin yan taraflarında bronz halkalar ve kemikten bir boneuk, diz kapakları ve ayaklar hizasında pişmiş topraktan iki adet kase ele geçirilmiştir. 4 nolu mezardaki iskelet kalıntıları dağınık olarak bulunmuştur. Bu mezara ikisi yonca ağızlı testi olmak üzere 6 adet kap mezar hediyesi olarak bırakılmıştır. 5,6,7 nolu mezarlara ilişkin veriler, mezarların tahrip olması nedeniyle oldukça yetersizdir. Iskelet kalıntısına rastlanmayan 8 nolu mezarda deniz kabuğunda boncuklar ve biri yonca

¹ Bu iskeletleri inceleme fırsatı veren Kütahya Müzesi Müdürü Sayın Metin Türkütün ve tüm müze personeline çok teşekkürler ederiz.

ağızlı olmak üzere iki adet testi bulunmuştur. 9 nolu mezarda bir uzun kemik parçası ile birlikte seramik parçaları ele geçmiştir. Tabanının taş sıralı olması ile diğerlerinden farklı bir yapıya sahip olan 10 nolu mezarda kemik parçaları ile seramiklerin yer aldığı anlaşılmıştır. Son olarak 11 nolu mezarda kemik parçaları ile tek kulplu testi, yan tutamaklı bir kase, topuz başlı bir bronz iğne ve bir yarınluk halka (gümüş?) bulunmaktadır (Türktüzün, 2001). Mezarlardan çıkarılan iskeletler 21.11.2002 tarihinde, paleoantropolojik açıdan incelenmek üzere Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Paleoantropoloji Anabilim Dalı'na teslim edilmiştir. Ağizören Nekropolü'nden çıkarılan iskeletler, Anadolu'da Hittit Dönemi ve Hittit insan kalıntılarına ait sınırlı sayıda buluntu olması nedeniyle son derece önemlidir.

ORTA TUNÇ ÇAĞI VE HİTİTLER

MÖ 1900-1400 yılları arasında tarihlenen Orta Bronz Çağ, Anadolu'ya yönelik istila ve göçler nedeniyle etrafı surlarla çevrili çok sayıda yerleşme ile karakterizedir. Bu yerleşmeler, başlangıçta birer kent-devlet niteliğindedir. Bu dönemde sosyal tabakalaşma ve mesleki uzmanlaşma ortaya çıkmıştır. Tarım ve dokumacılıkta ilerlemeye kaydedilmiştir. Anadolu'nun ilk yazılı kaynakları bu dönemde ait Kültepe Kanış/Karum'da bulunmaktadır. Kültepe tabletleri, Anadolu ile Mezopotamya devletleri arasında ticaret ilişkilerinin son derece geliştiğini işaret etmektedir. Orta Tunç Çağında, yaklaşık olarak MÖ 1600'lerde Hittit Devleti kurulmuştur (Aktüre, 1997).

MATERIAL VE METOT

Laboratuvarımıza teslim edilen iskeletlerin, temizlik ve onarım çalışmalarından sonra cinsiyet ve yaş tayinleri yapılmıştır (Workshop of European Anthropologist, 1980; Ubelaker, 1978; Kaur ve Jit, 1990). Iskeletlerin korunma durumunun oldukça kötü olması nedeniyle, yaş kriteri bulunmayan erişkin iskeletleri genç-orta-ileri olmak üzere 3 grupta ele alınmıştır. 0-2,5 yaşları arasındaki bireyler bebek, 2,5-18 yaşları arasındaki bireyler çocuk, 18-25 yaşları arasındaki bireyler genç erişkin, 25-45 yaşları arasındaki bireyler orta erişkin ve 45 yaş üzerindeki bireyler ileri erişkin olarak değerlendirilmiştir.

Daha sonraki aşamada, bireylerin morfolojisini belirlemek amacıyla kafatası ve uzun kemiklerden çeşitli ölçüler alınmış, bu ölçüler yardımıyla endisler (Olivier, 1969; Bass, 1995) ve uzun kemiklerin maximum uzunlukları kullanılarak da bireylerin boyları hesaplanmıştır (Pearson, 1899; Trotter-Gleser, 1952; Sagır, 2000). Ölçüm işlemi için

1/10 hassasiyetli kumpaslar kullanılmıştır. Ölçüm ve endisler Excel ve SPSS programlarına yüklenerek gerekli istatistikler yapılmıştır. Son olarak bireylerin sağlık durumunun belirlenebilmesi amacıyla kemikler paleopatolojik açıdan ele alınmıştır (Ortner ve Putschar, 1985; Brothwell, 1981).

BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

1. Demografik Yapı

Birey ayrimı çalışmaları sonucunda, iskelet topuluğunu 18 bireyin oluşturduğu anlaşılmıştır. Bireylerin mezarlara göre cinsiyet ve yaş dağılımları Tablo 1'de verilmiştir. 3 ve 4 numaralı mezarlara üçlü gömü; 1, 6 ve 7 numaralı mezarlara ikili gömü yapılmıştır. Ancak mezar ve birey sayısı az olduğu için, gömülerin cinsiyet açısından anlamlı bir dağılım gösterip göstermediği anlaşılamamaktadır. Bireylerin cinsiyet dağılımı ve topluluk içindeki yüzdesleri Tablo 2'de ve Grafik 1'de gösterilmiştir. Açılan mezarlardan bebeklere ait hiçbir kalıntıının ele geçmemesi ve sadece bir çocuğa ait iskeletin bulunması, henüz tüm mezarların açılmamış ve ayrıca bebek iskeletlerinin çok narin bir yapıya sahip oldukları için topeak altında iyi korunamamış olmasına bağlanabilir. Tablo 2 incelendiğinde, 18 bireyin % 72'sinin orta yaşılda olduğu görülmektedir. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi, henüz nekropolün çok az bir bölümü kazılmıştır ve bu nedenle şu an kadar elde edilen verilerin populasyonun genel yapısını yansıtmama olasılığı vardır.

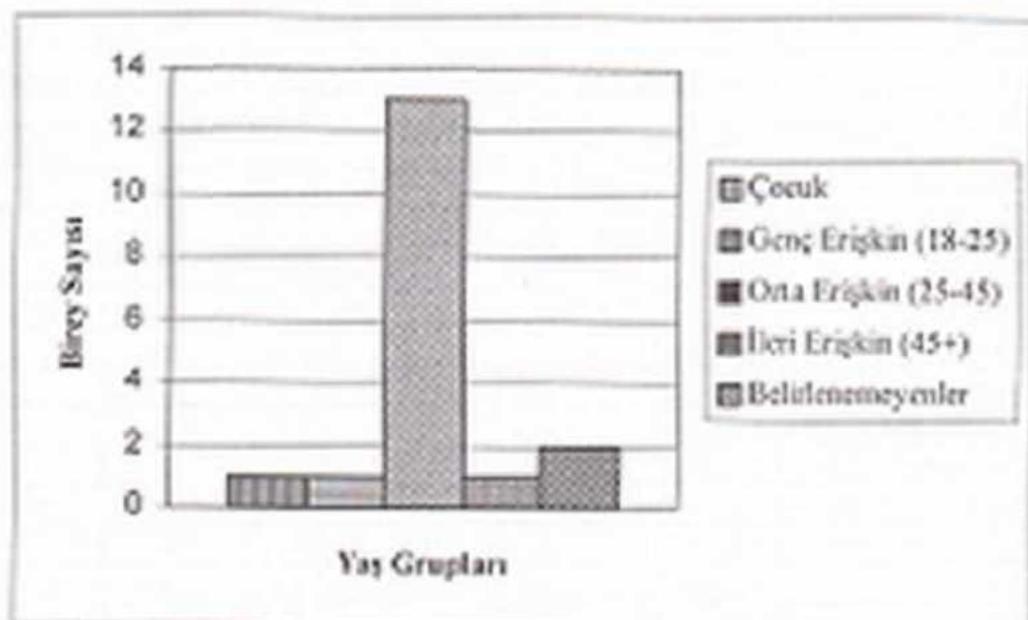
Tablo 1: Ağzodren Bireyleri

Birey Sayısı	MEZAR	CİNSİYET	YAŞ	IRK
1	M1 A	Erkek	62,5 ± 12,9 yıl	Natin Akdeniz
2	M1 B	Kadın	43	-
3	M2	Kadın?	25-35	-
4	M3 A	Kadın	32-43	-
5	M3 B	Kadın	?	-
6	M3 C	Çocuk	4 ± 12 sy	-
7	M4 A	Kadın	Orta Erişkin	-
8	M4 B	Erkek	Orta Erişkin	-
9	M4 C	Kadın	22-24	-
10	M5	Kadın	?	-
11	M6 A	Erkek?	39-48	-
12	M6 B	Erkek	Orta Erişkin	-
13	M7 A	Kadın	Orta Erişkin	-

14	M7 B	Erkek	Orta Erişkin	-
15	M9	-	Erişkin	-
16	M10 A	Kadın	Orta Erişkin	-
17	M10 B	Erkek	Orta Erişkin	-
18	M10 C	Kadın	Orta Erişkin	-

Tablo 2: Ağızören Bireylerinin Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Yaş Grupları	N	%
Çocuk	1	5,6
Genç Erişkin (18-25)	1	5,6
Orta Erişkin (25-45)	13	72,2
İleri Erişkin (45+)	1	5,6
Belirlenemeyenler	2	11,1
Toplam	18	100



Grafik 1: Ağızören Bireylerinin Yaş Dağılımları

2- Bireylerin Morfolojik Yapısı

Ağızören iskelet topluluğuna ait kafataslarında çeşitli ölçüler alınarak bu ölçüler yardımıyla çeşitli endisler hesaplanmıştır (Olivier, 1969, Bass, 1995) (Tablo 3). Kafa endisi hesaplanabilen (69,11) bir erkeğin kafatası dolikosefaldır ($X=74,99$, Bass, 1995) ve bu birey Narin

Akdeniz irkına mensuplur. 2 kadın ait nasal endis hesaplanabilmistiştir ve bu endisin ortalaması değeri ($51,32$) mesorhiny kategorisine girmektedir (orta genişlikte burun; $48,00\text{-}52,99$, Bass, 1995). Yine aynı kadın bireylere ait orbital endis değeri ($85,69$) mesoconchy kategorisi (orta genişlikte göz boşluğu, $83,00\text{-}89,99$, Bass, 1995) içerisinde değerlendirilmektedir (Olivier, 1969).

Tablo 3: Kafatası Ölçü ve Endisleri

KAFATASI ÖLÇÜLERİ	KADINLAR			ERKEKLER			GENEL		
	n	Ort.	SS	n	Ort.	SS	N	Ort.	SS
Maximus Uzunluk	-	-	-	1	231	-	1	191	-
Maximus Genişlik	-	-	-	1	132	-	1	132	-
Periorbita Yıksıddığı	-	-	-	1	122	-	1	122	-
Pozisyon Beyaz Yıksıddığı	-	-	-	1	122	-	1	122	-
Frontal Yan	1	115	-	1	125	-	2	120	7,071
Frontal Değeri	1	105	-	1	106	-	2	105,5	0,707
Postanal Yan	-	-	-	1	128	-	1	128	-
Postanal Değeri	-	-	-	1	113	-	1	113	-
Dorsal Yan	-	-	-	1	115	-	1	115	-
Dorsal Değeri	-	-	-	1	99	-	1	99	-
Orta Yan Yıksıddığı	2	71,5	2,121	-	-	-	2	71,5	2,121
Orta + Yıksıddığı	2	32,5	2,121	-	-	-	2	32,5	2,121
Orta + Genişlik	2	38	1,416	-	-	-	2	38	1,416
Nasal Yıksıddık	2	53	4,243	-	-	-	2	53	4,243
Nasal Genişlik	2	27	2,828	-	-	-	2	27	2,828
Polar Yıksıddığı	1	54	-	-	-	-	1	54	-
Polar Genişlik	1	40	-	-	-	-	1	40	-
Buccal-Bar Genişlik	1	124	-	-	-	-	1	124	-
Mandibula Gövde Uzunluğu	1	97	-	-	-	-	1	97	-
Mandibula Gör. Yar. (M2)	-	-	-	1	36	-	1	36	-
Max. Gör. Yar. (für. Mey.)	1	30	-	-	-	-	1	30	-
Minimum Rantus	1	125	-	-	-	-	1	125	-
Eccell Ağı	1	46	-	-	-	-	1	46	-
KAFATASI ENDİSLERİ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kafa Endisi	-	-	-	1	69,1	-	1	69,1	-
Nasal Endis	2	51,3	9,45	-	-	-	2	51,3	9,45
Orbital Endis	2	85,3	8,87	-	-	-	2	85,3	8,87

Ağızdan bireylerinin vücut kemikleri de metrik açıdan değerlendirilmiş ve çeşitli endisler hesaplanmıştır (Tablo 4). Platymeric Endis değerine göre, kadın ve erkekler geniş ve yassı bir proximal femur gövdesine sahiptirler (Bass, 1995). Cnemial Endis, kadın ve erkeklerin foramen nutricium hizasında geniş bir tibiaya (Eurycnemic=70,0-X)

sahip olduğunu göstermektedir (Bass, 1995). Ağizören kadın ve erkeklerine ait ölçü ve endisler arasında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır (T testi 0,001 düzeyinde değerlendirilmiştir).

Tablo 4: Postcranial Ölçü ve Endisler

POSTCRANIAL ÖLÇÜLERİ	GENEL			KADINLAR			ERKEKLER			df	T
	n	X	S.S.	n	X	S.S.	n	X	S.S.		
FEMUR											
Maksimum Uzunluk	2	432	15,574	1	421		1	413			
Femur Uzunluk	2	429	11,314	1	417		1	413			
Femur Uzunluk Üssü	2	403,5	4,99	1	400		1	397			
Gövde Ortası Tran. Çap	11	25,61	2,012	5	24,71	1,604	4	28,5	1,434	9	3,528
Gövde Ortası Kapaklı Çap	11	25,64	2,73	5	24	1,528	4	28,5	1,732	9	4,491
Gövde Ortası Çevre	11	90,33	6,845	5	86,71	4,662	4	97,79	2,317	9	4,560
Tran. Aks Tran. Çap	11	31,73	2,611	5	30,43	1,719	4	34	2,448	9	2,860
Tran. Aks Kapaklı Çap	11	29,29	2,143	5	22,97	1,608	4	24,5	2,082	9	3,375
Ak Dizde Genişliği	1	25		1	25						
Ketenevit Eskişü	2	13,75	1,437	1	13,71		1	14,74			
Plastik Endis	11	49,52	5,013	5	47,28	3,835	4	50,2	5,035	9	2,932
Plastikte Endis	10	51,8	4,874	5	46,13	4,056	3	51,93	4,582	9	9,764
TIBIA											
Maksimum Uzunluk	1	335		1	335						
Femur Uzunluk	1	325		1	325						
Gövde Ortası Tran. Çap	11	21,50	2,345	6	20,87	2,16	5	21,4	1,875	9	2,304
Gövde Ortası Kapaklı Çap	11	20	2,793	6	20,33	2,500	5	22	1,581	9	2,825
Gövde Ortası Çevre	11	94,27	9,548	6	78,87	7,468	5	95	3,082	9	3,441
Maksimum Çevre	11	76,75	6,842	6	72,5	5,263	5	81,8	4,687	9	5,023
Erit. Nokta Tran. Çap	6	23,5	1,31	3	21,67	0,871	3	25,33	2,308	6	2,668
Erit. Nokta Kapaklı Çap	6	33,13	2,927	3	31	1,832	3	35,33	2,892	6	3,772
Coxial Endis	6	32,44	4,051	3	20,28	3,826	3	32,8	2,866	6	6,798
Orta Endis	11	31,98	6,258	6	23,01	4,893	3	24,64	6,597	9	8,958
FIBULA											
Maksimum Çevre	1	42		1	42						
Gövde Ortası Max. Çap	1	33		1	33						
Gövde Ortası Min. Çap	1	31		1	31						
HUMERUS											
Maksimum Uzunluk	1	275		1	275						
Femur Uzunluk	1	275		1	275						
Gövde Ortası Max. Çap	6	21	0,804	4	21	0,837	2	21	1,414	4	0,000

Günde Düşen Mm. Çap.	6	16,35	1,906	4	14,25	1,5	2	16,5	2,121	4	-0,171
Mesihon Çevre	6	61,85	2,927	4	61	1,826	2	63,5	4,95	4	-0,985
Düzenli Endo	6	21,78	6,579	4	19,46	5,902	2	20,41	4,921	4	-0,117
Küreklik Endo	1	22,22		1	22,22						
RADIUS											
Günde Otuşan Taban Çap.	4	16,75	0,3	7	16,5	0,305	2	17	0	7	1,000
Günde Otuşan Sağlıklı Çap	4	11,5	1	7	11	0	2	12	1,414	2	1,000
Mesihon Çevre	4	46,20	2,565	2	45	2,526	2	47,5	3,556	2	0,944
FEKA											
Cu. Tırnaklı Çap	5	19,2	2,168	3	17,53	2,087	2	19,5	2,121	3	1,135
Cu. Sağlıklı Çap	5	21,8	1,517	3	22,53	1,526	2	22,5	2,121	3	-0,108
Mesihon Çevre	5	40	0	1	40		1	40	0		
CLAVICULA											
Günde Otuşan Mm. Çap.	1	15		1	15						
Günde Otuşan Çevre	1	43		1	40						

Uzun kemikleri ölçülebilen 1 kadın ve 1 erkeğin tahmini boyları da hesaplanmıştır (Pearson, 1899; Trotter-Gleser, 1952; Sağır, 2000) (Tablo 5). Pearson'a göre boy uzunluğu hesaplanan kadın ve erkekler Martin'e göre orta ve Vandervael'e göre orta-altı boy kategorisine girmektedirler. Sağır'in ve Trotter-Gleser'in boy regresyon formülleri kullanılarak boyu hesaplanan kadın Martin'e göre orta-liste, Vandervael'e göre orta boy kategorisi içerisindeidir (Güleç, 1989).

Tablo 5: Bireylerin Tahmini Boyları (cm)

ARAŞTIRMACI	KADINLAR			ERKEKLER		
	n	Ort.	SS	n	Ort.	SS
PEARSON (1899)	1	153,0	-	1	164,6	-
SAĞIR (2000)	1	156,5	-	1	168,0	-
TROTTER-GLESER(1952)	1	156,7	-	1	168,3	-

3- Ağzören Bireylerinin Sağlık Durumları

Ağzören iskeletleri Ottner ve Putschar ile Brothwell'in tanımlamalarına uygun olarak değerlendirilmeye alınmıştır. 2 numaralı mezardan çıkarılan kadının sağ femurunda muhtemelen kalça çıkışından kaynaklanan bir deformasyon saptanmıştır. Bu bireyde caput femoris tamamen deform olmuştur ve femur proximalinde yeni bir eklem yüzeyi

meydana gelmiştir. Bireyin kalça kemikleri korunamadığı için, ne yazık ki coxadaki deformite incelenmemiştir.

Ağızören bireylerinde saptanan bir diğer rahatsızlık non-spesifik enfeksiyonlardır. Prehistorik iskelet kalıntılarında saptanan enfeksiyonal hastalıkların çoğu non-spesifiktir, yani lezyonlar çeşitli mikroorganizmalar nedeniyle meydana gelmiştir ancak bunların etiyolojisi bilinmemektedir. Kemik üzerindeki non-spesifik enfeksiyon lezyonları periosteal reaksiyonlar, osteomyelitis ve osteitis olarak isimlendirilirler. Osteomyelitis ve osteitis, staphylococcus ve streptococcus mikroorganizmaları nedeniyle oluşurlar. Osteomyelitis kemik ilgisi, osteitis kemik korteksinde, periosteal reaksiyonlar ise kemiğin periosteal yüzeyinde meydana gelir. Son yıllarda yapılan araştırmalar, beslenme ve dejeneratif hastalıklara enfeksiyonlarla birlikte rastlandığını ortaya koymuştur (Goodman ve ark., 1984; Ortner ve Putschar, 1985). Ağızören bireylerinin dejeneratif koşullardan etkilendikleri de belirlenmiştir. Osteoartiritis insanlarda rastlanan en eski ve en sık görülen hastalıklardan biridir. Iskelet üzerinde beslenme, genetik ve viral enfeksiyonlar etkilidir. Ancak osteoartiritis doğrudan biyomekanik aşınma, fonksiyonel stres ve yırtılmalarla ilişkiliidir. Biyomekanik stres en çok uzun kemiklerin eklem yüzeylerinde kendini gösterir ve dejeneratif eklem hastlığı olarak adlandırılır. Bu rahatsızlık, hareket faktörüyle bağlantılıdır. Eklem sistemini fazla zorlayan işlerle uğraşan insanlarda da dejenerasyon fazladır. (Goodman ve ark., 1984; Ortner ve Putschar, 1985). M7 A envanter numaralı bireyin femurunda periostitise rastlanmıştır. Ayrıca bu bireye ait caput humeri'de osteoarthritis belirtileri tespit edilmiştir. M4 A ve M4 B envanter numaralı bireylerin tibia kemiklerinde periostitis lezyonu belirlenmiştir ve bu bireylerde büyük oranda kalıtsal olduğu kabul edilen Perthes's hastlığı mevcuttur. Perthes's hastlığı, femur başının episizinde meydana gelen aseptik bir kangrendir ve genellikle 5-9 yaşları arasında çift taraflı başlar. Caput femorisin yayvanlaşıp genişlemesi ve collum femorisin kısalması ile kendini göstermektedir (Ortner ve Putschar, 1985). Yine 4 numaralı mezardan çıkarılan üçüncü bireyin (M4 C) bacak kemiklerinde de periostitis oluşumu gözlenmiştir. Diğer iskeletlerde herhangi bir patolojik oluşuma rastlanmamıştır.

TARTIŞMA

Özellikle Hititler'in kökeni, günümüzde hala kesin cevabı verilemeyecek bir tartışma konusudur. Elimizdeki iskeletlerin az sayıda olması nedeniyle, bu konudaki tartışmalara yeterli bir katkı sağlanamamaktadır. Bununla birlikte, eski Anadolu insanların biyolojik çeşitliliğine ışık tutmak amacıyla, Anadolu'nun farklı

bölgelerinde değişik çağlarda yaşamış insanlarınırk dağılımı Tablo 6'da özetlenmiştir. Tablo oluşturulurken, son yıllarda yapılan iskelet çalışmalarından elde edilen veriler de kullanılmıştır.

Tablo 6: Eski Anadolu İnsanlarınınırk Dağılım (Özbek, 1990; Özer, 1999; Açıkkol, 2000; Gültekin ve Koca, 2002)

	Örnekler	Yerelism Mezhdifer
KARA YAPILI AKDENİZ	Neslihan	Ceneboya, Çanakkale, Hacılar, Olympos, Trabzon
	Kültepe	Karabiga, Samsun, Trabzon, Yozgat
	Bronz Çağ	Karabük, Alacaçay, Balaköy, Eski-Anta, Bayık, Gediz, Düzce Tepesi, Karataş, Kültəpə, Pülümür
	Dönem Çağ	İznik, Karapınar
	Höyükler	Kırşehir, Çavuşin
	Kıralıkkale Çağ	Eşenlik, Dögündere, Dökme, Tepeli, Durağan, İncek, Çavuşin, Çavuşoğlu, Höyüğe, Akbağa
NARIN YAPILI AKDENİZ	Neslihan	Ceneboya, Çanakkale, Hacılar, Ayaklıdere
	Kültepe	Yozgat
	Bronz Çağ	Alacaçay, Aşağıhöyük, Ünayliye, Hacılar, Eski-Anta, Maçılık, Küçük Höyük, Ağdaş
	Dönem Çağ	Dögündere, Dökme, Karapınar, Küçükdere, İznik
	Höyükler Çağ	Eşenlik, Kırşehir, Hacılar, Çavuşin
	Bronz Bronz Çağ	İznik, Sarılık, Tepeli, Eski-Dörje, Dökme, Tepeli, Düzce, Semirihili Çavuşin, Çavuşoğlu, Höyüğe, Akbağa
ALİŞİN	Neslihan	Ceneboya, Çaycuma, Lüleburgaz
	Kültepe	Kırşehir, Çavuşin
	Bronz Çağ	Aşağıhöyük, Beşpınar, İznik, Kırca, Osmancık, Eskiçiftlik, Kültəpə, Küçük Höyük, Karapınar
	Dönem Çağ	Dökme, Küçükdere, İznik
	Bronz Bronz Çağ	Bağdatçık, Dögündere, İznik, Kırca, İznik, Tepeli, Torbalı, Trabzon, Yozgat, Küçük Höyük, Çavuşin, Durağan, Dökme, Tepeli, Höyüğe, Akbağa
	Selçuklu İklimden	Ağrı, Çorum, Karabük, Manisa, Yozgat, Nevşehir
GÜNAYLIK	Neslihan	-
	Kültepe	-
	Bronz Çağ	Karabiga, Karataş, Marmara
	Dönem Çağ	İznik, Gönen
	Höyükler Çağ	Truva
	Kıralıkkale Çağ	İznik, Truva, Dökme, Dökme, Tepeli, Höyüğe, Kümbet
	Selçuklu İklimden	Çorum, Çankırı, Kırşehir, Yozgat

Ağızören toplumunun Tunç Çağlı populasyonları arasındaki yerini araştırmak amacıyla, çeşitli antropologlar tarafından kafa endisi hesaplanan Tunç Çağında yaşamış bireyler ele alınmıştır. Tablo 7 incelendiğinde Ağızören Hitit erkeklerinin hiperdolikosefal bir yapıya sahip oldukları görülmektedir. Kadınlar arasında hiperdolikosefal yapıya rastlanmamıştır. Erken Tunç Döneminde kafa yapıları açısından çok daha heterojen bir yapı ortaya çıkmıştır. Bu dönemde Truva, Lidar, Küçük Höyük ve Kültəpə eskekleri ile Truva, Lidar ve Küçük Höyük kadınları dolikosefal bir yapıya sahipken, Alişar Höyük erkekleri,

Alacahöyük ve Karataş kadın ve erkekleri, Gedikli erkekleri, Acemhöyük ve Kültepe kadınları ile Hayazhöyük kadın ve erkekleri dolikosefal bir form sergilemektedir. Diğer taraftan brakisefal yapıya sahip bireyler olarak Alacahöyük kadın ve erkekleri ile Gedikli kadınları belirlenmiştir. Orta Tunç Döneme tarihendirilen Gordion ve Lidar toplumlarında Lidar kadın ve erkekleri dolikosefal bir yapıya sahipken Gordion erkekleri mesosefal bir yapı sergilemektedir. Ağizören populasyonunun da dahil olduğu Hitit toplumlarında sağılıklı olarak mesosefal bir yapı ile karşılaşmaktadır. Arslantepe erkeği ile Alişar Höyük kadınları brakisefaldır. Bununla birlikte Kusura ve Alişar Höyük erkekleri ile Osmankayası kadın ve erkekleri mesosefal bir yapıya sahiptir. Buna rağmen farklı olarak Polatlıhöyük erkeği dolikosefal, Ağizören erkeği ise hiperdolikosefal olarak karşımıza çıkmaktadır. Karahöyük Geç Tunç kadını dolikosefal bir forma sahipken, Karahöyük ve Truva VI Göç Tunç erkekleri brakisefal bir yapı göstermektedir.

Tablo 7: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Kafa Endisi Değerleri

Bulutlu Yeri	Dönem	Anatomist	Kadın		Erkek	
			Yü	N	Ortalama	N
Alişar Höyük	Erken Tunç	Kroghman	1937		2	71,1
Alacahöyük	Erken Tunç	Kozan	1933	1	85,4	1
Truva III	Erken Tunç	Savcuk	1943	1	71,5	2
Alacahöyük	Erken Tunç	Tanışkan	1965	1	79,5	1
Karatepe	Erken Tunç	Argel	1950	9	76,5	21
Truva I-V	Erken Tunç	Argel	1955		5	77,5
Orta ve Doğu Anatolik	Erken Tunç	Argel	1956		20	74,8
Lider	Erken Tunç	Wierwé-Baumann	1957	2	72,3	1
Kadınsu	Erken Tunç	Galek	1991	2	71,0	
Oedipli	Erken Tunç	Çörek	1998	6	70	5
Kırşehir Höyük	Erken Tunç	Aydöðut	2000	4	73,0	4
Kültepe	Ayar TK	Savcuk	1952	2	75,1	3
Acemhöyük	Ayar TK	Çörek	1965	1	75,1	
Hayazhöyük	Erken-Orta Tunç	Özbek	1964	1	79,4	1
Çatalca	Orta Tunç	Argel	1965		6	76,0
Lider	Orta Tunç	Wierwé-Baumann	1957	3	73	6
Arslantepe	HİS	Savcuk	1941		1	82,1
Kusura	HİS	Savcuk	1941		2	79,9
Alişar Höyük	HİS	Kroghman	1937	3	83,6	4
Polaç Höyük	HİS	Savcuk	1953		1	74,2

Oğuzkale	1911	Oğuzkale	1930	6	78,7	9	78,3
Ağırtepe	1914	Ağırtepe ve ark.	2003			1	69,1
Kusura	Post-Hitt MÖ	Sarıtepe	1949	1	73,7	1	83,0
Truva VI	Geç Tunç	Asur	1966			2	83

Orbital Endis ele alındığında (Tablo 8) Karataş (Erken Tunç) kadınları ile Alişar Höyük (Erken Tunç) ve Küçük Höyük (Erken Tunç), Gordion (Hittit) erkeklerinde hypsiconch (Yüksek Göz Çukuru) göz çukuru formu tespit edilmiştir (Olivier, 1969). Mesoconch (Orta Göz Çukuru) yapı kadınlarında Truva III (Erken Tunç), Truva I-V (Erken Tunç), Karataş (Erken Tunç), Kühepe (Asur Ticaret Kolonisi), Alişar Höyük (Hittit) ve Kusura (Hittit), Truva VI (Geç Tunç) populasyonlarında belirlenmiştir. Ağzöeren kadınları yüksek göz çukuru formu ile Karataş kadınlarına benzemektedir.

Tablo 8: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Orbital Endis

Buluntu Yeri	Dönen	Arayüzde	Yıl	N	Kadın		Erkek
					Ortalama	N	
Alişar Höyük	Erken Tunç	Kırgızma	1937			1	64,4
Truva III	Erken Tunç	Sarıtepe	1941			2	78,3
Karataş	Erken Tunç	Asur	1930	9	85,7	18	81,4
Truva I-V	Erken Tunç	Asur	1966			5	83,9
Orta ve Düşük Asur	Erken Tunç	Asur	1966			20	81,9
Kıçık Höyük	Erken Tunç	Aşikköylü	2000			1	94,1
Kühepe III	Asur TK	Sarıtepe	1953			2	76,3
Gordion	Orta Tunç	Asur	1966			6	91,3
Alişar Höyük	Hitt	Kırgızma	1931	2	89,2	3	81,4
Kusura	Hitt	Sarıtepe	1941			2	79,5
Ağırtepe	Hitt	Aşikköylü ve ark.	2003	2	85,7		
Truva VI	Geç Tunç	Asur	1966			2	83,2

Çalışma kapsamında ele alınan populasyonlar arasında Nasal Endisi hesaplanabilen bireyler içerisinde (Tablo 9) Ağzöeren kadınları ile Truva III (Erken Tunç), Karataş (Erken Tunç), Kühepe (Asur Ticaret Kolonileri) ve Alişar Höyük (Hittit) erkekleri *Mesorhine* (Orta Burun) bir yapı sergilemektedirler. Bunların dışında Karataş (Erken Tunç) kadınları

ile Alişar Höyük (Erken Tunç) ve Kusura (Hittit) erkekleri *Platyrrhine* (Geniş Burun) kategorisinde yer almaktadır.

Tablo 9: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Nasal Endis

Buluntu Yeri	Dönem	Araştırmacı	Yıl	N	Kadın	N	Erkek
Alişar Höyük	Erken Tunç	Kroghman	1932			1	53,1
Truva III	Erken Tunç	Senyürek	1941			2	50,9
Kanlıtaş	Erken Tunç	Angel	1970	9	52,1	14	50,6
Kültepe III	Asur TK	Senyürek	1952			1	48
Alişar Höyük	Hittit	Kroghman	1932	3	50	3	50,2
Kusura	Hittit	Senyürek	1941			2	52,4
Aşağıören	Hittit	Ayaklıkök ve ark.	2003	2	51,5		

Ağızören bireyleri, femur kütlevilik endisi açısından diğer Eski Anadolu insanlarıyla karşılaşıldığında, Ağızören kadınının Alacahöyük (Erken Tunç) kadınlarıyla; Ağızören erkeğinin ise Alacahöyük (Erken Tunç) erkeği ile yakın değerlere sahip olduğu anlaşılmaktadır (Tablo 10).

Tablo 10: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Femur Kütlevilik Endisi

Buluntu Yeri	Dönem	Araştırmacı	Yıl	N	Kadın	N	Erkek
Truva I-V	Erken Tunç	Angel	1955	1	11,9	1	11,5
Kanlıtaş	Erken Tunç	Angel	1956	47	12,6	44	13,2
Alacahöyük	Erken Tunç	Kazım	1932			1	14,7
Ürdü Tepezi	Erken Tunç	Çöner	1954			1	13,8
Alacahöyük	Erken Tunç	Tanakas	1955	1	13,7	1	12,7
Küçük höyük	Erken Tunç	Apaklı	2000	1	11,6	5	12,0
Kültepe	Asur TK	Senyürek	1952	2	12,0		
Acemhöyük	Asur TK	Çöner	1965	1	12,3		
Aşağıören	Hittit	Apaklıkök ve ark.	2003	1	12,7	1	14,7

Tablo 11'de femur platymeric endisi açısından ele alınan Tunç Çağı Anadolu populasyonları gösterilmiştir. Ağızören kadınları, Acemhöyük (Asur Ticaret Kolonileri) kadınları ile benzer değerlere sahiptir. Ağızören erkeği ise Alacahöyük (Erken Tunç) ve Küçük höyük (Erken Tunç) erkekleriyle yakın değerler göstermektedir.

Tablo 13: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Tibia Craniost Endisi

Buluntu Yeri	Dönem	Arastırma	Yıl	N	Kadın		Erkek	
					Ortalama	N	Ortalama	N
Alacahöyük	Erken Tunç	Kansu	1937	1	25,0			
Evin Tepe	Erken Tunç	Çırağan	1964			1	82,8	
Alacahöyük	Erken Tunç	Tusaklı	1965	1	67,9	1	77,3	
Kıçık Höyük	Erken Tunç	Ağırkol	2000	16	69,3	17	68,1	
Acemhöyük	Asur T.K.	Çırağan	1965	1	80,6			
Ağrıceas	Hittit	Ağırkol ve ark.	2003	3	79,1	3	71,7	

Tablo 14: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Humerus Diyafizyal Endisi

Buluntu Yeri	Dönem	Arastırma	Yıl	N	Kadın		Erkek	
					Ortalama	N	Ortalama	N
Alacahöyük	Erken Tunç	Kansu	1937	2	81,7			
Alacahöyük	Erken Tunç	Tusaklı	1965	1	76,2	1	77,3	
Kıçık Höyük	Erken Tunç	Ağırkol	2000	21	80,9	26	82,0	
Ağrıceas	Hittit	Ağırkol ve ark.	2003	4	77,5	2	78,4	

Humerusun kütlevilik endisi sadece bir Ağızören kadınınında hesaplanabilmisti. Birey, bu endis açısından Küçük Höyük kadınlarına yaklaşmaktadır (Tablo 15).

Tablo 15: Tunç Çağı Anadolu Toplumlarında Humerus Kütlevilik Endisi

Buluntu Yeri	Dönem	Arastırma	Yıl	N	Kadın		Erkek	
					Ortalama	N	Ortalama	N
Alacahöyük	Erken Tunç	Kansu	1937	2	18,6			
Kıçık Höyük	Erken Tunç	Ağırkol	2000	1	22,2	2	25,1	
Acemhöyük	Asur T.K.	Çırağan	1965	1	17,6			
Ağrıceas	Hittit	Ağırkol ve ark.	2003	1	22,2			
Altıntepe	Üçerler	Çırağan	1965	1	18,3			

Ağızören kadını, Pearson formüllerile boy uzunlukları hesaplanan Tunç Çağı Anadolu toplumları arasında (Tablo 16), Küçük Höyük (Erken Tunç) ve Acemhöyük (Asur Ticaret Kolonisi) kadınları ile çok yakın bir

değere sahiptir. Erkeklerde bakıldığından, Ahlatlibel (Erken Tunç) erkeklerinin Ağizören erkeğine yakın boy uzunluğu değerlerine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 16: Pearson Formüloline Göre Tunç Çağında Anadolu Toplumları Boy Uzunlukları (cm)

Bölümü Yeri	Dönemi	Arayışına	Yıl	Kadın		Erkek	
				N	Ortalama	N	Ortalama
Alacahöyük	Erken Tunç	Kavşak	1937	-	-	2	153,5
Alacahöyük	Erken Tunç	Tunaçan	1965	1	160,9	1	174,9
Alacahöyük	Tunç	Karaburun ve Tunaçan	1946	-	-	2	152,5
Eski Tepesi	Erken Tunç	Çıcer	1964	1	158,4	-	-
Ahlatlibel	Erken Tunç	Kavşak	1939	1	163,2	2	165,3
Küçükboyuk	Erken Tunç	Açıklık	2000	1	153,9	7	160,4
Açemhöyük	Asur T K	Çıcer	1965	1	155,1	-	-
Tikictepe	Tunç	Kanlısu ve Üresit	1952	1	162,0	-	-
Ağzileren	Jirit	Açıklık ve ark.	2003	3	153	1	164,6
Kesik	Hizır	Keske	1999	1	160,3	1	168,8

Ağizören kadını, Trotter-Gleser formülleriyle boy uzunlukları hesaplanan Tunç Çağında Anadolu toplumları arasında (Tablo 17) Lider kadınları ile çok yakın bir değere sahiptir. Erkeklerde bakıldığından, İkiztepe ve Küçükboyuk, bireylerinin, Ağzören erkeğine yakın boy uzunluğu değerlerine sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 17: Trotter-Gleser Formüllerine Göre Tunç Çağında Anadolu Toplumları Boy Uzunlukları (cm)

Bölümü Yeri	Dönemi	Arayışına	Yıl	Kadın		Erkek	
				N	Ortalama	N	Ortalama
Alacahöyük	Erken Tunç	Kavşak	1937	-	-	1	162,0
Alacahöyük	Erken Tunç	Tunaçan	1965	1	166,7	1	177,8
Turuş I-IV	Erken Tunç	Angız	1985	-	-	2	173
Kanlısu	Erken Tunç	Angız	1959	27	154,6	34	166,5
İska Aysız	Erken Tunç	Çıcer	1959	-	-	1	163,7
Lider	Erken Tunç	Wittwer-Bucköfen	1987	3	157,7	3	164,3
İkiztepe	Erken Tunç	Wittwer-Bucköfen	1985	-	-	-	167
Ahlatlibel	Erken Tunç	Kavşak	1939	3	166,5	-	-

Küçük Höyük	Erken Tunç	Açıkkol	2000	1	159,7	7	167,1
Eski Tepesi	Erken Tunç	Çiner	1964	-	-	1	166,5
Lidur	Orta Tunç	Wittwer-Backofen	1987	6	163,3	6	164
Açıkköyük	Ancak TK	Çiner	1965	1	153,6	-	-
Ağzören	Hittit	Açıkkol ve Arık.	2003	1	156,3	1	168,5

SONUÇ

Bu çalışmada Kütahya Ağzören Köyü Hittit nekropolünden çıkarılan 18 bireye ait iskelet kalıntıları incelenmiştir. Mezarların çoğunda ikili ya da üçlü gömülü yapıldığı anlaşılmıştır. 4 yaşlarında bir çocuk, genç erişkin bir kadın ve 60 yaşlarında bir erkek birey dışında, populasyonu oluşturan bireyler 25-45 yaş aralığında ölmüşlerdir. Genellikle eski toplumlarda bebek ve çocuk ölümterinin oldukça yüksek seyrettiği bilinmektedir. Ağzören populasyonunda karşılaşılan bu durum, kazının tamamlanmamasına ve elimizdeki iskeletlerin nekropolün çok az bir kısmını temsil etmesine bağlanabilir.

Morfolojik saptamalara göre, Ağzören insanları orta boylu, narin yapılı bireylerdir. Ancak sadecce bir bireyin iskelet özelliklerine dayanılarak ırk tayini yapılmıştır.

Iskelet kalıntılarının çok kötü korunmuş olması nedeniyle ayrıntılı bir paleopatolojik analiz yapılamamıştır. Bununla birlikte populasyonda periostitisin yaygın olduğu söylenebilir. Ayrıca 4 numaralı mezar gömülen 3 bireyden ikisinin genetik kökenli Perthes's hastalığından muzdarip olması oldukça ilginçtir. Bunların dışında, populasyonda kalça çığığı ve osteoarthritis nedeniyle meydana gelen lezyonlar da tespit edilmiştir.

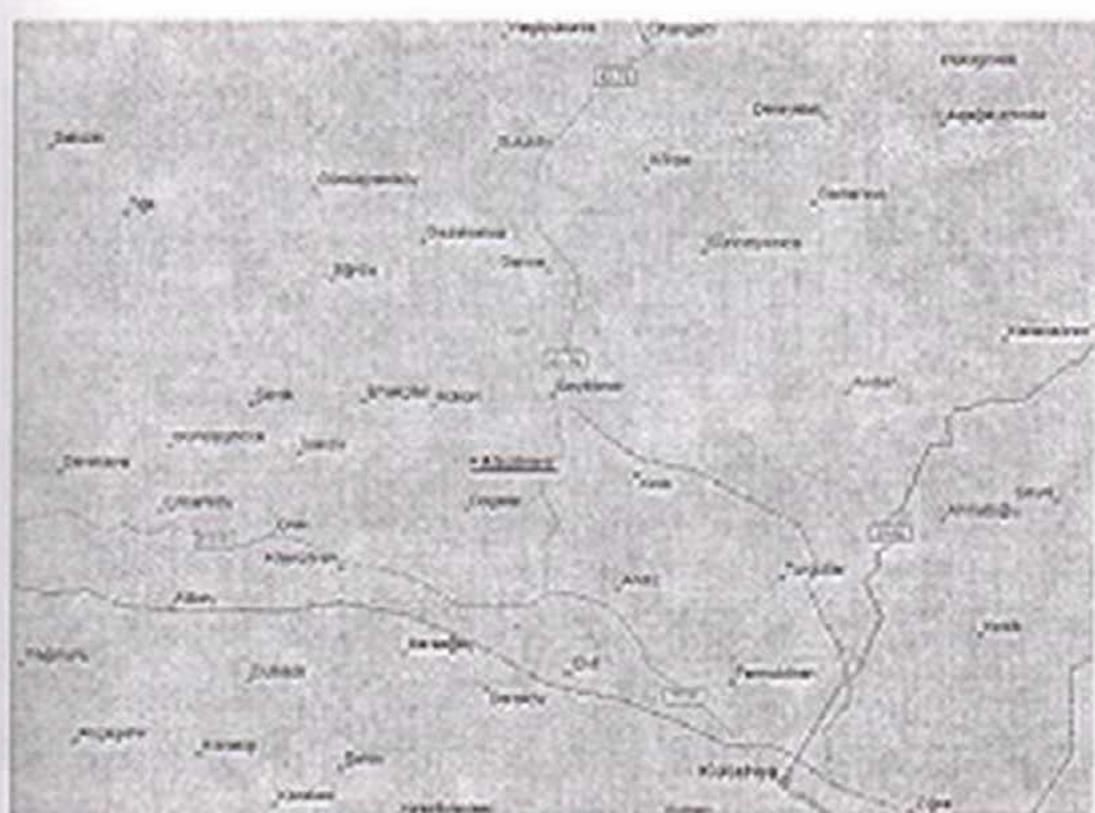
Yukarıda da belirtildiği gibi, henüz nekropolün çok kılıçlık bir kısmının kazılabilmiş olması nedeniyle, bu çalışmada elde bilgiler bir ön rapor niteliğindedir. Önümüzdeki yıllarda, eğer kazılar devam ederse, Ağzören Hittit populasyonu hakkında daha çok ve daha sağlıklı bilgiler elde edilebilecektir.

KAYNAKÇA

- Açıkkol, A. 2000 Küçük Höyük Eski Tunç Çağ İnsanlarının Paleoantropolojik Açıdan İncelenmesi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Fizik ve Paleoantropoloji (Paleoantropoloji) Anabilim Dalı (Basılmış Yüksek Lisans Tezi), Ankara.

- Aktüre, S. 1997 *Anadolu'da Bronz Çağ Kentleri*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul.
- Akurgal, E. 2000 *Anadolu Uygarlıkları*, Net Turistik Yayınları, İstanbul.
- Angel, J.L. 1970 "Appendix: Human Skeletal Remains at Karataş", *American Journal of Archaeology*, 74:253-259.
- Angel, J.L. 1984 "The Physical Identity of the Trojans", *Troy and Trojan War* (Ed: Machteld J. Mellink), Bryn Mawr Collage, 63-76.
- Bass, W.M. 1995 *Human Osteology A Laboratory and Field Manual* (4th Edition), Special Publication No: 2 of the Missouri Archaeological Society, Columbia.
- Brothwell, D.R. 1981 *Digging Up Bones: Excavations, Treatment and Study of Human Skeletal Remains* (3rd Edition), Oxford University Press, Oxford, Great Britain.
- Çiner, R. 1964 "Evli Tepesi ve Çıvarında Çıkarılan İskelet Kalıntılarının Tetkiki", *Antropoloji* (1):78-98, Ankara.
- Çiner, R. 1965 "Acemhöyük İskeleti", *Ankara Üniversitesi DTCF Dergisi*, 13(1-2):1-24, Ankara.
- Çiner, R. 1969 "İlaca-Ayaş İskelet Kalıntılarının Tetkiki", *Antropoloji*, (4):195-237, Ankara.
- Çiner, R. 1998 "Gedikli (Karahöyük) Kazalarından Çıkan İskeletlerin Paleoantropolojik Açıdan Değerlendirilmesi", *Antropoloji*, (13):51-158, Ankara.
- Goodman, A.H., Martin, D.L., Armelagos, G.L., Clark, G. 1984 "Indicate of Stress from Bone and Teeth", *Paleopathology at the Origins of Agriculture*, sf: 13-49, Academic Press, USA.
- Güleç, E. 1989 "Paleoantropolojik Verilere Göre Eski Anadolu Bireylerinin Boy Açılarından İncelenmesi", V. Arkeometri Toplantısı, sf: 147-160, Ankara.
- Gültekin, T., Koca, B. 2002 "Cumhuriyet Döneminden Günümüze Ülkemizde Gerçekleştirilen İrk Çalışmaları", *Antropoloji*, (14):43-65, Ankara.
- Kansu, Ş.A. 1937 "Alacahöyük'te Bulunan İskeletlerin Antropolojik Tetkiki", *Bulleten*, I(1):181-191, Ankara.
- Kansu, Ş.A. 1939 "Ahlatlıbel İnsan Kemikleri Üzerinde Tetkikler", *Türk Antropoloji Mecmuası*, (19-22):22-35.

- Kansu, Ş.A., Atasayan, M. 1939 "Afyonkarahisar Civarında Kusura Hafriyatında Meydana Çıkarılan Bakır Çağı ve Eti Devrine Ait İskeletler Üzerinde Tetkikler, Türk Antropoloji Mecmuası, (19-22):272-313.
- Kansu, Ş.A., Tunakan, S. 1948 "Karaoglan Höyük'ten Çıkarılan Eti, Frig ve Klasik Devir İskeletlerinin Antropolojik İncelenmesi", Belleten, 12(45-48):759-774, Ankara.
- Kansu, Ş.A. Ünsal, M. 1952 "Tilki Tepc (Şamramaltı, Van) Kazısından Çıkarılan İskeletlerin Antropolojisi", IV. Türk Tarih-Kongresi, (10-14 Kasım 1948), Ankara.
- Kaur, H., Jit, I. 1990 "Age Estimation from Cortical Index of the Human Clavicle in Northwest Indians", American Journal of Physical Anthropology, (83):297-305.
- Krogman, W.M. 1937 "Cranial Types from Alişar Hüyük and Their Relations to Other Racial Types, Ancient and Modern, of Europe and Western Asia", The Alishar Hüyük: Seasons of 1930-32 Part III (Ed: Hans Henning von der Osten), The University of Chicago Oriental Institute Publications, Volume XXX, The University of Chicago Press, Chicago, Illinois.
- Olivier, G. 1969 Practical Anthropology, Springfield, Illinois, Thomas C. Publischer.
- Ortner, D.J., Putschar, G.J. 1985 Identification of Pathological Conditions in Human Skeletal Remains, Smithsonian Institution Press, Washington, USA.
- Özbek, M. 1984 "Etude Anthropologique des Restes Humains de Hayaz Höyük", Anatolica, (11):155-169, İstanbul.
- Özbek, M. 1990 "Anadolu'da İnsan İrklarının Tarihsel Gelişimi", XI. Türk Tarih Kongresi, TTK, 1:45-68, Ankara.
- Özer, İ. 1999 Dilkaya (Van) Populasyonunun Diskriminant Fonksiyon Analizi ve Anadolu Toplulukları Arasındaki Yeri, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Fizik ve Paleoantropoloji (Paleoantropoloji) Anabilim Dalı (Basılmış Doktora Tezi), Ankara.
- Pearson, K. 1899 "Mathematical Contribution on the Theory of Evolution. On the Reconstruction of the Stature of Prehistoric Races", Philosophical Transactions of The Royal Society, (192):169-244, London.
- Sağır, M. 2000 Uzun Kemik Radyograflerinden Boy Formülü Hesaplanması, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Fizik



Harita 1: Kırıkkale, Ağrı ve Van Kıyıları



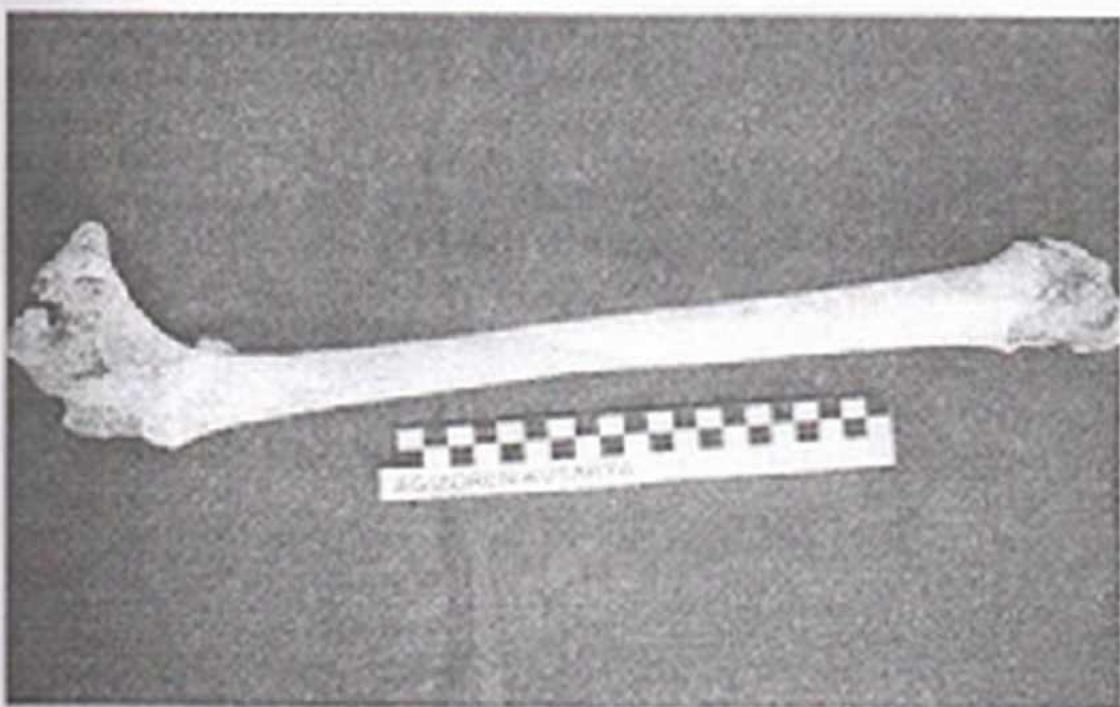
Resim 1: Ağzıden Nekropsid Genel Görünüm



Resim 2: 1 Numaralı Taş Sinduka Mezar



Resim 3: 2 Numaralı Taş Sinduka Mezar



Resim 4: 2 Numaralı Mezarдан Çıkanlar Kadının Ait Sağ Femurda Kalça Çöküğü



Resim 5: M4 B Bireyinde Perthes's Hastalığı



Resim 6: M7 A Bireyinde Osteoarthritis ve Periostitis Lezyonları